

Czwartek, 14 marca 2013 r.

9. wzywa rząd KRLD do wypełnienia zobowiązań wynikających z instrumentów praw człowieka, których jest stroną, oraz do zapewnienia organizacjom humanitarnym, niezależnym obserwatorom praw człowieka i specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w KRLD dostępu do kraju i do podjęcia z nimi niezbędnej współpracy;
10. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie specjalnej komisji śledczej ONZ do spraw KRLD, zaproponowanej przez Unię Europejską i Japonię;
11. wzywa rząd do ogłoszenia moratorium na wykonywanie wszystkich egzekucji z myślą o zniesieniu kary śmierci w niedalekiej przyszłości; wzywa KRLD do zaprzestania pozasądowych egzekucji i położenia kresu wymuszonym zaginięciom, do uwolnienia więźniów politycznych i zezwolenia obywatelom na swobodne podróżowanie, zarówno na obszarze kraju, jak i poza jego terytorium; wzywa KRLD do zapewnienia krajowym i międzynarodowym mediom wolności wypowiedzi i wolności prasy oraz do zezwolenia obywatelom na wolny od cenzury dostęp do internetu;
12. wyraża szczególne zaniepokojenie dramatyczną sytuacją żywnościową panującą w tym kraju oraz jej wpływem na prawa gospodarcze, społeczne i kulturalne ludności; wzywa Komisję do kontynuowania istniejących programów pomocy humanitarnej oraz utrzymania istniejących kanałów komunikacji z KRLD, a także do dopilnowania, aby pomoc bezpiecznie docierała do grup ludności, do których jest skierowana; wzywa władze KRLD do zapewnienia wszystkim obywatelom dostępu do żywności i pomocy humanitarnej w zależności od potrzeb i zgodnie z zasadami humanitarnymi;

o

o o

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, rządowi Korei Południowej, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w KRLD, a także sekretarzowi generalnemu ONZ.

P7_TA(2013)0097

Stosunki UE-Chiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków UE-Chiny (2012/2137(INI))

(2016/C 036/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając fakt nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy UE a Chinami w maju 1975 r.,
- uwzględniając główne ramy prawne stosunków z Chinami, a mianowicie umowę o współpracy handlowej i gospodarczej UE-Chiny⁽¹⁾, podpisaną w maju 1985 r., dotyczącą stosunków gospodarczo-handlowych, oraz program współpracy UE-Chiny,
- uwzględniając trwające od 2007 r. negocjacje nad nową umową o partnerstwie i współpracy,
- uwzględniając zapoczątkowane w 2003 r. partnerstwo strategiczne UE-Chiny,
- uwzględniając zorganizowany dialog polityczny UE-Chiny formalnie nawiązany w 1994 r. oraz nawiązany w 2010 r. dialog strategiczny wysokiego szczebla dotyczący kwestii strategicznych i polityki zagranicznej,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2006 r. pt. „UE-Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” (COM(2006)0631 final),
- uwzględniając dokument polityczny Komisji pt. „Dojrzewające partnerstwo: wspólne interesy i wyzwania w stosunkach UE-Chiny” (COM(2003)0533), zatwierdzony przez Radę Europejską w dniu 13 października 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1985, s. 2.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając wytyczne Rady dotyczące polityki w Azji Wschodniej,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 11–12 grudnia 2006 r. dotyczące partnerstwa strategicznego UE-Chiny,
- uwzględniając dokument strategiczny Komisji w sprawie Chin na lata 2007–2013, wieloletni program indykacyjny na lata 2011–2013 oraz przegląd śródk okresowy dokumentu strategicznego z 2010 r. i przegląd wieloletniego programu indykacyjnego na lata 2011–2013,
- uwzględniając pierwszy w historii chiński dokument polityczny dotyczący UE, wydany w dniu 13 października 2003 r.,
- uwzględniając dialog UE-Chiny dotyczący praw człowieka, zapoczątkowany w 1995 r., oraz ostatnie dwie tury rozmów: 30. turę, która odbyła się w Pekinie w dniu 16 czerwca 2011 r., i 31. turę, która odbyła się w Brukseli w dniu 29 maja 2012 r.,
- uwzględniając dialog sektorowy pomiędzy Chinami a Unią obejmujący niemal 60 obszarów, dotyczący m.in. ochrony środowiska, polityki regionalnej, zatrudnienia i spraw społecznych oraz społeczeństwa obywatelskiego,
- uwzględniając zainicjowanie w lutym 2012 r. dialogu wysokiego szczebla między narodami UE-Chiny, którego przedmiotem będą wszystkie wspólne inicjatywy UE i Chin w tym obszarze,
- uwzględniając umowę w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między WE a Chinami podpisaną w grudniu 1998 r., która weszła w życie w 2000 r. ⁽¹⁾ oraz którą odnowiono w 2004 r. i 2009 r., umowę o partnerstwie naukowo-technologicznym podpisaną w dniu 20 maja 2009 r. i wspólne oświadczenie WE-Chiny w sprawie współpracy energetycznej z dnia 8 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając porozumienie z Chinami o współpracy w zakresie europejskiego programu nawigacji satelitarnej Galileo, podpisane w dniu 30 października 2003 r.,
- uwzględniając 15. szczyt UE-Chiny, który odbył się w Brukseli w dniu 20 września 2012 r., oraz wspólny komunikat prasowy wydany na zakończenie szczytu,
- uwzględniając uzgodnione ramy partnerstwa UE-Chiny dotyczącego zmiany klimatu oraz wspólną deklarację w sprawie zmian klimatu wydaną na 8. szczycie UE-Chiny we wrześniu 2005 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację UE-Chiny w sprawie bezpieczeństwa energetycznego ogłoszoną w Brukseli w dniu 3 maja 2012 r. oraz 5. posiedzenie stron dialogu dotyczącego energetyki pomiędzy WE a Chinami z listopada 2011 r.,
- uwzględniając okrągłe stoły Chiny-UE,
- uwzględniając 18. Zjazd Krajowy Komunistycznej Partii Chin, który odbył się w dniach 8–14 listopada 2012 r., oraz zmiany w kierownictwie Stałego Komitetu Biura Politycznego uchwalone na zjeździe,
- uwzględniając swoje ostatnie posiedzenie międzyparlamentarne z Chinami, które odbyło się w Brukseli w dniach 11–12 lipca 2012 r.,
- uwzględniając swoje niedawne rezolucje w sprawie Chin, zwłaszcza rezolucję z dnia 23 maja 2012 r. pt. „UE i Chiny: brak równowagi w handlu?” ⁽²⁾, rezolucję z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie polityki zagranicznej UE wobec Brazylii, Rosji, Indii i Chin (BRICS) i innych wschodzących mocarstw: cele i strategię ⁽³⁾ oraz rezolucję z dnia 12 września 2012 r. dotyczące rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 6 z 11.1.2000, s. 40.

⁽²⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0218.

⁽³⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0017.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2012)0334.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając rezolucje z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami ⁽¹⁾ i z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami ⁽²⁾,
 - uwzględniając rezolucje dotyczące praw człowieka: z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie łamania praw człowieka w Chinach, a zwłaszcza w przypadku Liu Xiaobo ⁽³⁾, z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie sytuacji i dziedzictwa kulturowego w Kaszgarze (Region Autonomiczny Sinciang-Ujgur w Chinach) ⁽⁴⁾, z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie Ai Weiwei ⁽⁵⁾, z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie skandalu związanego z przymusową aborcją w Chinach ⁽⁶⁾, z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie Chin: prawa mniejszości a stosowanie kary śmierci ⁽⁷⁾, z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz polityki UE w tym zakresie ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając embargo UE na broń wprowadzone po stłumieniu protestów na placu Tiananmen w czerwcu 1989 r., poparte przez Parlament w rezolucji z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie stosunków pomiędzy UE, Chinami i Tajwanem oraz bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje dotyczące Tybetu i sytuacji w zakresie praw człowieka w Chinach, w szczególności rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Tybetu – plany wprowadzenia chińskiego jako głównego języka wykładowego ⁽¹¹⁾, z dnia 27 października 2011 r. w sprawie Tybetu, w szczególności samospalenia mniszek i mnichów ⁽¹²⁾, oraz z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0434/2012),
- A. mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne UE-Chiny jest bardzo ważne dla stosunków pomiędzy UE a Chinami, które to stosunki mają zasadnicze znaczenie dla rozwiązania światowych problemów, takich jak: bezpieczeństwo na świecie i bezpieczeństwo regionalne, kryzys gospodarczy, ogólnoświatowe regulacje finansowe i rynkowe, bezpieczeństwo energetyczne, broń masowego rażenia i nierozprzestrzenianie broni jądrowej, zmiana klimatu, gospodarczy i społeczny rozwój gospodarki rynkowej oraz promowanie demokracji i praw człowieka, walka z przestępczością zorganizowaną, terroryzmem i piractwem, a także dla tworzenia ram pozwalających rozwiązać dwustronne problemy między UE i Chinami;
- B. mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne wymaga zdecydowanego zaangażowania na rzecz wzajemnej odpowiedzialności i głębokiego zaufania oraz musi się opierać na uniwersalnych wartościach;
- C. mając na uwadze, że stosunki UE-Chiny znacznie się rozwinęły od czasu podpisania w 1985 r. umowy o współpracy między UE a Chinami; mając na uwadze, że Komisja Europejska przyjęła swoją główną strategię wobec Chin w 2006 r. i w jej ramach w styczniu 2007 r. rozpoczęła negocjacje w sprawie umowy o wszechstronnym partnerstwie i współpracy w celu dalszego ulepszania stosunków między UE a Chinami, zwłaszcza w obszarze handlu i inwestycji;
- D. mając na uwadze, że Chiny przechodzą obecnie proces przemian społeczno-gospodarczych polegających na odejściu od ekstensywnego modelu gospodarki planowanej na rzecz modelu opartego na większej liczbie swobód gospodarczych, który z kolei umożliwia dużej części ludności Chin podniesienie poziomu życia;
- E. mając na uwadze, że nie odnotowano jednak podobnych postępów w dziedzinie swobód politycznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 E, 14.12.2006, s. 219.

⁽²⁾ Dz.U. C 67 E, 18.3.2010, s. 132.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E, 11.11.2010, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 199 E, 7.7.2012, s. 185.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 296 E, 2.10.2012, s. 137.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0301.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 80.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 169 E, 15.6.2012, s. 81.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, s. 59.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 157 E, 6.7.2006, s. 471.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 99 E, 3.4.2012, s. 118.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0474.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0257.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- F. mając na uwadze, że prawa człowieka są komplementarne, powszechne, niezbywalne, niepodzielne i współzależne; mając na uwadze, że Chiny skupiają się głównie na gospodarczych i społecznych prawach człowieka (np. żywność, odzież, rozwój gospodarczy), podczas gdy UE stosuje szersze podejście do praw człowieka, uwzględniając i szczególnie podkreślając prawa obywatelskie i polityczne (np. wolność słowa, wyznania, zrzeszania się);
- G. mając na uwadze, że chińscy aktywiści działający na rzecz praw obywatelskich informują o tym, że pozbawia się ich wolności, kiedy przez kilka miesięcy przetrzymuje się ich na policji bez nakazu aresztowania, aktu oskarżenia, kontaktu z rodzinami czy pomocy prawnej;
- H. mając na uwadze, że już w 2007 r. przewodniczący Hu Jintao pouczył przedstawicieli najwyższego szczebla sądownictwa, że sędziowie powinni kierować się trzema nadrzędnymi wartościami: partią, narodem i prawem, w takiej kolejności, oraz mając na uwadze, że ostatecznie chińskie Ministerstwo Sprawiedliwości zarządziło w marcu 2012 r., że w celu uzyskania lub odnowienia uprawnień wszyscy prawnicy powinni złożyć przysięgę na wierność Komunistycznej Partii Chin (KPCh);
- I. mając na uwadze, że po szokującej informacji z połowy czerwca 2012 r. o niezwykle okrutnej przymusowej aborcji dotyczącej nienarodzonej córki Feng Jianmei będącej w siódmym miesiącu ciąży rozgorzała debata na temat zniesienia oficjalnej polityki jednego dziecka;
- J. mając na uwadze, że pomimo postępów poczynionych przez rząd Chin w zakresie promowania niektórych praw gospodarczych i społecznych stale tłumiona jest swoboda korzystania z praw do wyrażania opinii, zrzeszania się, gromadzenia się, wolności prasy i przystępowania do związków zawodowych; mając na uwadze, że organizacje praw człowieka w dalszym ciągu donoszą o poważnych naruszeniach praw człowieka, których dopuszczają się chińskie władze, a są to m.in. skazywanie powszechnie znanych opozycjonistów, takich jak osadzony w więzieniu laureat Pokojowej Nagrody Nobla, Liu Xiaobo, zakrojone na coraz większą skalę ograniczenia wolności środków przekazu i internetu, zaostrzony nadzór nad prawnikami, obrońcami praw człowieka i organizacjami pozarządowymi oraz ich nękanie, rozszerzona kontrola i ucisk Ujgurów i Tybetańczyków oraz ograniczanie ich wolności, rosnąca liczba wymuszonych zaginięć i przypadków arbitralnego pozbawiania wolności, w tym przetrzymywania w tajnych i działających nielegalnie zakładach karnych znanych jako „czarne więzienia”; mając na uwadze, że polityka represji wobec podstawowych wolności Tybetańczyków wywołała w ostatnich latach budzącą niepokój liczbę samobójstw przez samospalenie;
- K. mając na uwadze, że Chiny są państwem będącym stroną Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) oraz stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że taki status nakłada na Chiny szczególne obowiązki w zakresie przestrzegania powziętych międzynarodowych zobowiązań prawnych wynikających z MPPOiP i Karty Narodów Zjednoczonych;
- L. mając na uwadze, że Hu Jia, laureat Nagrody Sacharowa z 2008 r., nadal przetrzymywany jest w areszcie domowym, gdzie przebywa pod ścisłym nadzorem i z ograniczoną możliwością komunikacji;
- M. mając na uwadze, że państwo chińskie uznaje tylko pięć religii, a mianowicie buddyzm, taoizm, islam i chrześcijaństwo (zarówno katolicyzm, jak i protestantyzm); mając na uwadze, że w przypadku każdej z tych religii istnieje scentralizowana struktura przywódcza z główną siedzibą w Pekinie i urzędnikami lojalnymi wobec KPCh; mając na uwadze, że KPCh wyznacza najwyższych przywódców religijnych i od 1999 r. zakazała działalności niezatwierdzonym grupom religijnym, takim jak Falun Gong, w celu wykorzenia takich praktyk; mając na uwadze doniesienia organizacji praw człowieka dotyczące bezprawnych środków przymusu stosowanych w wyniku wspomnianego zakazu, takich jak bezpodstawne aresztowania, praca przymusowa czy tortury fizyczne czasami kończące się zgonem;
- N. mając na uwadze, że Tybetański Region Autonomiczny oraz inne autonomiczne obszary Tybetu, a także Region Autonomiczny Sinciang-Ujgur, stają się coraz ważniejszymi terytoriami z punktu widzenia strategicznych, regionalnych, wojskowych i gospodarczych planów Chin i z tego względu postrzegane są przez obecny rząd Chin jako podstawowe elementy „integralności terytorialnej Chin”; mając na uwadze, że od 2009 r. co najmniej 90 Tybetańczyków dokonało samospalenia w zamieszkałych przez Tybetańczyków obszarach Chińskiej Republiki Ludowej, w tym w Tybetańskim Regionie Autonomicznym i w Tybetańskich Obszarach Autonomicznych w prowincjach Gansu, Syczuan i Qinghai;
- O. mając na uwadze, że mimo iż otwarcie gospodarki Chin przyniosło istotne korzyści, np. lepszy dostęp do rynku pracy i spadek stopy bezrobocia na obszarach wiejskich, nie wszystkie warstwy populacji chińskiej w równym stopniu skorzystały na wzroście gospodarczym Chin i pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi kraju występują duże różnice;
- P. mając na uwadze, że różnice w dochodach, dostępie do zatrudnienia, opieki społecznej i zdrowotnej oraz edukacji pomiędzy mieszkańcami obszarów miejskich i wiejskich stanowią istotne wyzwanie dla polityki spójności Chin;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- Q. mając na uwadze, że współpraca pomiędzy UE i Chinami w obszarze nauki i technologii jest przedmiotem wspólnego zainteresowania obu stron; mając na uwadze, że w Chinach szybko rozwija się internet, a liczba jego użytkowników przekracza tam 500 milionów, co przyczynia się do tworzenia internetowej opinii publicznej; mając jednak na uwadze, że warunki korzystania z internetu w Chinach są wciąż bardzo restrykcyjne;
- R. mając na uwadze, że UE jest jednym z najpopularniejszych kierunków turystycznych na świecie, że do 2020 r. 100 milionów Chińczyków powinno podróżować za granicę i że w związku z tym należy wspierać inicjatywy służące przyciągnięciu tych nowych przepływów turystycznych;
- S. mając na uwadze, że Chiny emitują największą na świecie ilość dwutlenku węgla i poziom tych emisji wciąż wzrasta w szybkim tempie; mając na uwadze, że emisje dwutlenku węgla w Chinach w przeliczeniu na mieszkańca osiągnęły w 2010 r. poziom 6,8 ton oraz że zgodnie z szacunkami w 2017 r. ich poziom przekroczy emisje Stanów Zjednoczonych w przeliczeniu na mieszkańca;
- T. mając na uwadze, że Chiny intensyfikują wysiłki na rzecz wprowadzenia systemów rynkowych do handlu uprawnieniami do emisji; mając na uwadze, że Chiny prowadzą w tej dziedzinie siedem projektów pilotażowych, których celem jest utworzenie w 2015 r. krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji;
- U. mając na uwadze, że w XXI w. jesteśmy świadkami powrotu Chin na światową scenę w roli potęgi gospodarczo-handlowej z uwagi na szybki rozwój ich potęgi gospodarczej i nieprzejrzyste budowanie ich potencjału wojskowego;
- V. mając na uwadze, że UE popiera politykę jednych Chin w stosunkach pomiędzy ChRL a Tajwanem;
- W. mając na uwadze, że korzystną rolę ChRL w Azji Południowo-Wschodniej pod względem regionalizacji i dynamiki gospodarki coraz bardziej utrudniają spory terytorialne na Morzu Południowochińskim z Wietnamem, Malezją, Indonezją, Brunei, Filipinami i Tajwanem, oraz na Morzu Wschodniocihńskim z Japonią i Tajwanem – we wszystkich przypadkach chodzi o obszary obfitujące w zasoby rybne oraz złoża ropy i gazu;
- X. mając na uwadze, że Chiny utrzymują bliskie stosunki z Koreą Północną, która jest w dużym stopniu uzależniona ekonomicznie od sąsiada, a napływ chińskich pieniędzy i turystów ma zasadnicze znaczenie dla przetrwania reżimu z Phenianu w jego obecnej formie;
- Y. mając na uwadze, że Chiny współpracują w ramach Szanghajskiej Organizacji Współpracy (SOW) z Rosją, czterema państwami Azji Środkowej (Kazachstanem, Kirgistanem, Tadżykistanem i Uzbekistanem) oraz czterema państwami obserwatorami (Indiami, Iranem, Mongolią i Pakistanem); mając na uwadze, że chińskie inwestycje w Azji Środkowej wzrosną w następnym dziesięcioleciu z poziomu 20 miliardów USD do 100 miliardów USD, jak zostało to ogłoszone na szczycie SOW w Pekinie w dniu 6 czerwca 2012 r.;
- Z. mając na uwadze, że coraz bliższe relacje Pekinu z Waszyngtonem oraz silne związki finansowe i gospodarcze między oboma krajami to jeden z najważniejszych na świecie sojuszy dwustronnych; mając na uwadze, że Europa jest pierwszym partnerem handlowym Chin;
- AA. mając na uwadze, że gwałtowny wzrost gospodarczy Chin nigdzie na świecie nie jest bardziej widoczny niż w Afryce i Ameryce Łacińskiej; mając na uwadze, że świadczy o tym – zgodnie z danymi udostępnionymi przez chińskie Ministerstwo Handlu – imponujący wzrost o 80 % wolumenu wymiany handlowej między Chinami a Afryką, który osiągnął w latach 2009-2011 166,3 miliarda USD; mając na uwadze wzrost bezpośrednich inwestycji zagranicznych Chin w Afryce o 58,9 % do 1,7 miliarda USD w 2011 r.; mając na uwadze, że chińskie interesy w Afryce widoczne są za sprawą dużych przedsięwzięć budowlanych, takich jak koleje, drogi i projekty w zakresie dobrobytu społecznego;

Partnerstwo strategiczne i współpraca UE-Chiny

1. popiera zobowiązanie podjęte publicznie przez UE i Chiny w ramach dialogu strategicznego wysokiego szczebla UE-Chiny, który odbył się w Pekinie w dniach 9–10 lipca 2012 r., aby partnerstwo strategiczne UE-Chiny oparte na wspólnych interesach stało się dobrym przykładem współpracy międzynarodowej w XXI w. i wzajemnego zrozumienia; popiera dialog sektorowy pomiędzy UE a Chinami obejmujący niemal 60 obszarów, wyrażając przekonanie, że ściślejsze i wysoce zaawansowane partnerstwo będzie obopólnie korzystne zarówno dla UE, jak i dla Chin; życzyłby sobie jednak wzmocnienia tego dialogu w takich dziedzinach, jak prawa człowieka, ochrona środowiska, bezpieczeństwo, energia, a zwłaszcza walka z podrabianiem produktów w związku z konsekwencjami tego zjawiska dla zdrowia i bezpieczeństwa publicznego; zachęca do podjęcia wysiłków na rzecz aktywnego poszukiwania synergii pomiędzy chińskim 12. planem pięcioletnim a strategią „Europa 2020” w celu pogłębienia praktycznej współpracy w różnych dziedzinach; uważa ponadto, że koncepcja partnerstwa strategicznego wymaga lepszego sprecyzowania; apeluje, aby coraz ściślejszym stosunkom handlowo-gospodarczym z Chinami równolegle towarzyszyły postępy w zakresie dialogu politycznego dotyczącego praw człowieka i praworządności;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

2. oczekuje, że państwa członkowskie udzielą Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ), a zwłaszcza jej delegaturze w Pekinie, wyraźnego mandatu do zacieśnienia partnerstwa strategicznego UE-Chiny za sprawą przemawiania jednym głosem podczas rozmów z chińskim rządem i powstrzymają się od wdrażania dwustronnych inicjatyw polityki zagranicznej, które mogą narazić na szwank wysiłki czynione przez ESDZ; apeluje o to, by Unia wdrożyła długoterminową strategię wobec Chin, z zapewnieniem koordynacji operacyjnej zarówno między instytucjami UE, jak i między Unią a państwami członkowskimi; oczekuje, że chińskie władze na wszystkich szczeblach politycznych wzmocnią partnerstwo strategiczne UE-Chiny poprzez spójne i przejrzyste stosowanie wzajemnych i międzynarodowych umów i zasad;
3. z zadowoleniem odnosi się do porozumień uzgodnionych podczas 15. szczytu UE-Chiny, który odbył się w Brukseli w dniu 20 września 2012 r.; apeluje o szybkie nadanie im operacyjnego charakteru oraz ich wdrożenie, co wzmocni stosunki pomiędzy UE i Chinami;
4. z zadowoleniem przyjmuje także zobowiązania podjęte na 15. szczycie UE-Chiny, dotyczące w szczególności negocjacji w sprawie umowy inwestycyjnej i rozpoczęcia regularnego dialogu poświęconego zagadnieniom obrony i bezpieczeństwa;
5. uważa, że stosunki pomiędzy UE i Chinami zarówno na szczeblu gospodarczym i szczeblu handlowym, jak i w kwestiach kulturowych i społecznych, mogą być jednym z głównych czynników sprzyjających rozwojowi oraz ulepszeniu obu społeczeństw, i w związku z tym postrzega tę współpracę jako mającą żywotne znaczenie dla interesów obu stron;
6. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie i pomyślne przeprowadzenie pierwszej rundy dialogu wysokiego szczebla między narodami UE-Chiny; wyraża zadowolenie z postępów i osiągnięć Roku Dialogu Międzykulturowego UE-Chiny oraz zwraca uwagę na porozumienie zawarte podczas 15. szczytu UE-Chiny dotyczące szeregu działań następczych w różnych obszarach edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży;
7. zachęca Komisję, Radę i właściwe władze chińskie do ułatwienia, we współpracy z Parlamentem, przepływów turystycznych z Chin do UE poprzez zharmonizowanie i skrócenie procedur wydawania wiz dla obywateli chińskich, zwłaszcza w ramach turystyki biznesowej i kongresowej;
8. z zadowoleniem przyjmuje apel obu stron wyrażony podczas 15. szczytu UE-Chiny o zainicjowanie kompleksowego dialogu UE-Chiny dotyczącego mobilności i migracji na odpowiednim szczeblu oraz ich wzajemne zobowiązanie do kontynuowania działań na rzecz poszukiwania sposobów służących ułatwieniu podróżowania obywatelom Chin i UE, w tym wzajemnego zniesienia obowiązku wizowego dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych;
9. podkreśla, że Chiny są nie tylko drugą największą gospodarką na świecie i największym eksporterem w gospodarce światowej, ale stanowią także coraz istotniejszą potęgę polityczną;

Sytuacja wewnętrzna

10. podkreśla, że w ostatnich dziesięcioleciach Chiny osiągnęły znaczący postęp społeczny; podkreśla, że w przypadku ogromnego kraju taka poprawa jakości życia w tak krótkim czasie jest unikatowa w historii; zauważa, że wzrost gospodarczy w Chinach wydzwignął z ubóstwa od roku 1990 ponad pół miliarda ludzi;
11. odnotowuje 12. plan pięcioletni (2011–2015), zatwierdzony przez Narodowy Kongres Ludowy w marcu 2012 r., w którym to planie ma zaradzić niekorzystnym skutkom ubocznym wyjątkowego okresu długotrwałego wysokiego wzrostu gospodarczego, takim jak: dotkliwe zagrożenia ekologiczne, brak równowagi regionalnej, coraz większe różnice w poziomie dochodów oraz ciągłe zbiorowe protesty powodowane głównie problemami społecznymi, gospodarczymi i prawnymi;
12. zauważa znaczenie znalezienia punktów zbieżnych strategii „Europa 2020” i planu pięcioletniego Chin;
13. z zadowoleniem przyjmuje sukces polityki gospodarczej Chin, ale podziela krytykę niezależnych chińskich uczonych i obserwatorów, zdaniem których trwałości tego trendu poważnie zagrażają skandale korupcyjne, brak przejrzystości i „czerwona arystokracja”, którą tworzą bliscy członkowie rodzin byłych i obecnych przywódców partii posiadający olbrzymie majątki dzięki swoim koneksjom politycznym i biznesowym, co jest poważnym problemem, który niedawno obnażyła sprawa Bo Xilai;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

14. z niecierpliwością oczekuje szybkiej realizacji przez nowe kierownictwo partii wielokrotnych postulatów dotyczących demokratyzacji i reform politycznych wewnątrz KPCh; uważa, że tylko skuteczne reformy polityczne zmierzające do ukształtowania zintegrowanych, demokratycznych i odpowiedzialnych instytucji odzwierciedlających etniczną, religijną, polityczną i społeczną różnorodność Chin utworzą drogę do stworzenia zrównoważonego wzrostu i stabilności i ograniczą niemal całkowitą niezależność bezwzględnych szefów partii na szczeblu prowincjonalnym, powiatowym i lokalnym, którzy w dużym stopniu szkodzą reputacji kierownictwa państwa chińskiego zarówno w kraju, jak i za granicą, a to z powodu nadużywania władzy ze szczególnym uwzględnieniem bardzo kosztownych i powszechnych przypadków korupcji; uważa, że takie przypadki należy zwalczać przez wprowadzenie mechanizmów rozliczania osób odpowiedzialnych, jak przyznał przewodniczący Hu Jintao na 18. zjeździe KPCh w listopadzie 2012 r.;

15. podziela i popiera stanowisko chińskich prawników, którzy stanowczo nie zgodzili się na obowiązkową przysięgę na wierność KPCh, argumentując że chodzi o zamach na system prawny, który stanowi rażące naruszenie międzynarodowych standardów prawnych, gdyż każdy prawnik powinien składać przysięgę na wierność konstytucji, nie zaś partii czy organizacji politycznej;

16. podkreśla, że pomimo ścisłego zakazu przymusowej aborcji w Chinach urzędnicy odpowiedzialni za planowanie rodziny ustawicznie zmuszają kobiety do nieludzkich praktyk, takich jak przymusowa aborcja lub sterylizacja; potępia tzw. opłatę społeczną za utrzymanie, tj. często wygórowaną grzywnę, którą rodzice muszą zapłacić w przypadku dodatkowych dzieci, co miało miejsce w tragicznej sprawie Feng Jianmei; zwraca uwagę, że zgodnie z oficjalnymi statystykami z 2011 r. otrzymano 8 400 skarg w związku z nadużyciami władz odpowiedzialnych za planowanie rodziny; całkowicie popiera chińskie postulaty dotyczące zniesienia polityki jednego dziecka, w której istnieje wiele luk prawnych, a jednocześnie podkreśla jej bardzo szkodliwe skutki społeczne i psychologiczne, takie jak różnice społeczne, pogarszający się brak równowagi między płciami, rozpowszechnione negatywne emocje związane z narodzinami dziecka płci żeńskiej, wciąż rosnący brak równowagi pomiędzy liczbą niemowląt płci męskiej i żeńskiej, który powoduje powstawanie u dzieci syndromu „małego cesarza” oraz zakłócenie tradycyjnej struktury rodziny, a ponadto zmniejszanie poziomu absorpcji młodych ludzi przez rynek pracy; wzywa chińskich przywódców, aby traktowali rozwiązanie tego problemu jako najważniejszy priorytet;

17. poważnie traktuje zdecydowane protesty pracowników w fabryce firmy Foxconn i domaga się poszanowania praw pracowniczych; popiera dążenie do uzyskania godziwej płacy i godziwych warunków pracy;

18. z zadowoleniem odnosi się do wysiłków Chin na rzecz utworzenia do 2015 r. ogólnokrajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji, który mógłby w przyszłości zostać zintegrowany z innymi systemami handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla, zwłaszcza z unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji; odnotowuje jednak, że Chiny nie posiadają jeszcze w pełni funkcjonującej, dojrzałej gospodarki rynkowej, która jest oczywistym warunkiem wstępnym dla należytego funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji;

19. apeluje do rządu chińskiego o zintensyfikowanie działań w dziedzinie pomiaru zanieczyszczeń i emisji, aby rozwiązać problem braku rzetelnych danych dotyczących emisji dwutlenku węgla, utworzyć lepszą infrastrukturę prawną oraz zwiększyć budowanie potencjału na szczeblu administracyjnym; z zadowoleniem odnosi się w związku z tym do zawartego w dniu 20 września 2012 r. porozumienia finansowego pomiędzy UE i Chinami, w ramach którego promuje się ochronę środowiska, przejście na gospodarkę niskoemisyjną oraz obniżenie poziomu emisji gazów cieplarnianych w Chinach;

20. odnotowuje decyzję szefa administracji Hongkongu o niewdrażaniu na siłę kontrowersyjnego programu „edukacji narodowej” po masowych demonstracjach i powszechnym sprzeciwie społeczeństwa; wzywa władze w Pekinie do pełnego przestrzegania zasady „jeden kraj, dwa systemy” zgodnie z porozumieniem podpisanym przed oddaniem byłej brytyjskiej kolonii pod rządy KPCh; z zadowoleniem odnosi się do wysokiej frekwencji w ostatnich wyborach do Rady Legislacyjnej i oczekuje jak najszybszego wprowadzenia systemu powszechnego głosowania w odniesieniu do wyborów wszystkich członków tego zgromadzenia;

Prawa człowieka i demokracja

21. wyraża podziw i poparcie dla odwagi i aktywności tych obywateli Chin, którzy działają w odpowiedzialny społecznie sposób, aby promować powszechnie uznawane prawa człowieka i prawa społeczne, ich bronić oraz wskazywać i eliminować znane zagrożenia społeczne/przestępstwa, takie jak: korupcja, nadużywanie stanowiska, szkody w środowisku, zakażenie HIV, zatrucie żywności, oszustwa budowlane dotyczące szkół oraz bezprawna konfiskata gruntu i mienia, często popełniane przez lokalne władze partyjne; sprzeciwia się wszystkim przypadkom stosowania działań odwetowych wobec tych obywateli Chin; apeluje do przywódców Chin o poparcie odpowiedzialności obywatelskiej za przestrzeganie społecznych praw człowieka oraz oficjalne zrehabilitowanie prześladowanych i karanych obrońców tych praw; przypomina ponadto przywódcom Chin o konieczności ścisłego poszanowania krajowych i międzynarodowych praw człowieka;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

22. całkowicie zgadza się z krytycznymi komentarzami chińskich prawników i ekspertów w dziedzinie prawa, że upokarzające przetrzymywanie podejrzanych przez ponad 15 dni jest niezgodne z międzynarodowym paktem praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), który Chiny podpisały w październiku 1998 r.; wyraża zaniepokojenie faktem, że chiński rząd z niechęcią odnosi się do ratyfikacji ICCPR, która wciąż nie została przeprowadzona; ubolewa nad tym, że zgodnie z nową ustawą o procedurach karnych z 2013 r. policja i państwowe organy bezpieczeństwa mogą przetrzymywać osobę podejrzaną nawet przez ponad 14 miesięcy bez umożliwienia jej dostępu do jakiegokolwiek pomocy prawnika; w pełni popiera krytyczne stanowisko chińskich ekspertów w dziedzinie prawa wobec tego, że policja zachowuje prawo nie tylko do przetrzymywania podejrzanych w areszcie domowym, ale także do przetrzymywania ich w „areszcie znajdującym się w określonym miejscu”; popiera wszystkie inicjatywy chińskich ekspertów w dziedzinie prawa na rzecz rzeczywistej reformy przepisów dotyczących postępowania karnego w ChRL;

23. wzywa Chiny do przestrzegania minimalnych norm socjalnych; podkreśla znaczenie zachowania zgodności ze wszystkimi przepisami Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz szybkiego ich wdrożenia, m.in. prawa do swobodnego zrzeszania się w niezależnych związkach zawodowych; z zadowoleniem odnosi się do wdrożenia przepisów dotyczących umów o pracę oraz apeluje, aby ramy prawne uzupełnić przyjęciem przepisów w zakresie rokowañ zbiorowych; apeluje do władz chińskich, a także do europejskich inwestorów i przedsiębiorstw działających w Chinach, aby przestrzegały międzynarodowych norm w dziedzinie prawa pracy w celu zapewnienia w Chinach godziwych warunków pracy i poszanowania prawa człowieka; jest zdania, że UE nie powinna zezwalać na wprowadzanie do obrotu towarów, które zostały wyprodukowane z wykorzystaniem dzieci lub w miejscach, w których dochodzi do poważnych naruszeń międzynarodowych norm w dziedzinie prawa pracy i łamania praw człowieka, takich jak więzienne obozy pracy;

24. uważa, że nierównowaga w handlu między UE i Chinami odzwierciedla różnice w modelu społecznym, gospodarczym i demokratycznym; uznaje, że przyczynia się do tego poszanowanie w niewielkim stopniu lub brak poszanowania niektórych praw w Chinach; podkreśla potrzebę określenia strategii prowadzenia dialogu z Chinami, począwszy od zagadnień rynku pracy;

25. obawia się, że liczne kary śmierci wykonane na więźniach na podstawie chińskich przepisów, a także przyspieszony tryb procesów i następujących po nich egzekucji, stoją w sprzeczności z duchem prawa człowieka do wolnego i uczciwego procesu, ponieważ przy szybkim tempie rozstrzygnięcia spraw przez władze chińskie może dochodzić do wydawania wyroków w nieważnych z punktu widzenia prawa procesach lub przeoczenia innych błędów procesowych, co z kolei może prowadzić do egzekucji niewinnych osób; uważa, że poważnym błędem jest stosowanie kary śmierci w ramach nieklarownego systemu sądowego, któremu brakuje pełnej przejrzystości oraz w którym prawa więźnia nie są jak na razie w pełni opracowane; wzywa władze chińskie do ponownego przeanalizowania polityki dotyczącej kary śmierci;

26. podkreśla, że partnerstwo strategiczne między UE i Chinami uwzględnia wolność mediów na zasadzie wzajemności, co oznacza wolność prasy dla chińskich mediów w Europie, a także wolność prasy dla europejskich mediów w Chinach; oczekuje, że europejskie instytucje będą zdecydowanie popierały tę fundamentalną zasadę praw człowieka w kontaktach z chińskimi partnerami;

27. wyraża ubolewanie z powodu kontrolowania i cenzurowania internetu przez chińskie władze; zauważa z niepokojem, że władze Chin zaostrzają obecnie nadzór nad internetem w drodze nowych przepisów zakazujących ludności ujawniania tajemnic państwowych, osłabiania dumy narodowej, szkodenia jedności etnicznej państwa czy nawoływania do „bezprawnych protestów” lub „masowych zgromadzeń”; stwierdza w związku z tym, że praktycznie rzecz biorąc, cenzura i prześladowania nie mają już granic; wyraża zaniepokojenie brakiem stosownych zabezpieczeń w nowym ustawodawstwie, co otwiera drogę do wykorzystywania tych przepisów w sposób stanowiący nadużycie; podkreśla, że sformułowania „bezprawne protesty” i „masowe zgromadzenia” powinny być wykorzystywane jedynie w sytuacjach, w których istnieje i jest skutecznie stosowane prawo dotyczące pokojowych i legalnych protestów; zachęca rząd Chin, aby zezwolił na wyrażanie różnych opinii w internecie, w mediach oraz, w ujęciu bardziej ogólnym, w sferze publicznej; przypomina, że prawo do wolności wypowiedzi w internecie zostało niedawno uznane przez Radę Praw Człowieka ONZ;

28. wyraża zaniepokojenie w związku z wejściem w życie nowych przepisów dotyczących kontroli internetu, w których zalegalizowano zamykanie blogów, a także przewidziano surowe kary dla blogerów, dziennikarzy i broniących ich adwokatów;

29. podkreśla, że w kraju, w którym ponad 500 milionów ludzi korzysta z internetu, jedynym sposobem na prężnie rozwijającą się cyberprzestrzeń są wolności cyfrowe; wzywa władze chińskie do zabezpieczenia i ochrony ogromnej cyberprzestrzeni, która rozwinęła się w ich kraju, oraz do ukierunkowania wysiłków w stronę jej usprawnienia, a nie cenzurowania i kontrolowania;

30. stwierdza, że władze Chin włożyły znaczny wysiłek w rozwój gospodarczy Tybetu i Sinciangi oraz uznaje wpływ tych działań na społeczności wędrownie i tradycyjne style życia; apeluje do władz Chin o politycznie odpowiedzialne postępowanie przejawiające się w istotnym angażowaniu Tybetańczyków i Ujgurów w zagadnienia dotyczące sprawowania

Czwartek, 14 marca 2013 r.

rządów, w tym zarządzania zasobami i priorytetów rozwoju gospodarczego, oraz w poszanowaniu, a nie eliminowaniu, elementów kulturowych, takich jak język i religia; zdecydowanie stwierdza, że rząd Chin nie osiągnie trwałej stabilności w Tybecie i Sinciangu lub harmonii społecznej pomiędzy Chińczykami, Tybetańczykami i Ujgurami poprzez przymusową asymilację, niszczenie kultury lub represyjne metody policyjne i sił bezpieczeństwa, a jedynie dzięki poważnemu potraktowaniu wszystkich lokalnych problemów, w celu stworzenia prawdziwie wspólnej odpowiedzialności za prawidłowe funkcjonowanie obu prowincji autonomicznych; wzywa rząd chiński do zakończenia praktyki zakazywania wjazdu niezależnym obserwatorom do tych regionów;

31. zaznacza, że pomimo surowej polityki represji następuje w Chinach odrodzenie religijne, którego wyrazem jest ponowne otwieranie lub odbudowywanie niezliczonych miejsc kultu; apeluje do władz Chin o wycofanie się z polityk i praktyk, które naruszają podstawowe prawo każdego obywatela do wolności wyznania i przekonań;

32. wzywa chińskie władze do oficjalnego uznania domowych kościołów protestanckich i podziemnych kościołów katolickich, a także świątyń innych wyznań; podkreśla w związku z tym, że międzynarodowe prawo w dziedzinie praw człowieka uznaje wolność religii lub przekonań niezależnie od statusu rejestracji, zatem rejestracja nie powinna być obowiązkowym warunkiem wstępnym do praktykowania określonej religii; zdecydowanie potępia wszelkie próby pozbawienia niezarejestrowanych kościołów podstawowego prawa do wolności wyznania ze strony władz poprzez nakładanie wymogu prowadzenia działalności pod auspicjami kontrolowanego przez rząd organu zarządzającego oraz poprzez konfiskatę ich majątku, i stosowanie praktyk, takich jak przetrzymywanie i uwięzienie, mających na celu ich uciszenie, co narusza ich autonomię religijną i w poważnym stopniu ogranicza ich działalność;

33. zgadza się z krytyczną opinią chińskich prawników, że fundamentalne mankamenty chińskiego kodeksu prawnego dotyczącego religii mają swe źródło w konstytucji, ponieważ zasada „wolności religii”, o której mowa w klauzulach 1 i 2 art. 36, stoi w sprzeczności z zasadą „ograniczeń związanych z religią”, o której mowa w klauzulach 3 i 4, przy czym nie wskazano, która z zasad ma charakter nadrzędny; przyłącza się do apelu chińskich prawników, aby w konstytucji nadać wolności religijnej charakter zasady nadrzędnej;

34. docenia wysiłki poczynione w dziedzinie kontrolowania i ostrożnego stosowania kary śmierci w Chinach, ale w dalszym ciągu wyraża zaniepokojenie tym, że chiński rząd kontynuuje politykę nieujawniania szczegółów dotyczących liczby więźniów, którzy zostali straceni w danym roku, traktowania informacji dotyczących kary śmierci klauzulą tajemnicy państwowej; nadal apeluje do chińskich władz o zaprzestanie wykorzystywania kary śmierci do celów politycznych oraz do zapewnienia gwarancji proceduralnych w krajowym systemie prawnym służących ochronie osób skazanych na śmierć, w tym zapewnienia im prawa do rzetelnego procesu sądowego zgodnie z normami międzynarodowymi;

35. uważa za godny ubolewania stały brak znaczących postępów w dialogu UE-Chiny na temat praw człowieka oraz brak konkretnych i widocznych w nim rezultatów; przypomina, że w związku z przyjęciem nowej unijnej strategii dotyczącej praw człowieka ministrowie spraw zagranicznych UE zadeklarowali w czerwcu 2012 r., że UE będzie obecnie „zdecydowanie podnosić kwestie prawa człowieka we wszystkich stosownych formach dialogu dwustronnego, w tym na najwyższym szczeblu”; wzywa nowo mianowanego Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka, ESDZ, Radę i Komisję do zintensyfikowania wysiłków na rzecz nadania temu procesowi nowego impulsu i uczynienia tego dialogu bardziej skutecznym i ukierunkowanym na uzyskanie konkretnych rezultatów, w tym poprzez spotkania przygotowawcze z międzynarodowymi i lokalnymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami pozarządowymi w obecności władz reprezentujących obie strony; jest zdania, że taki dialog powinien być elementem wszystkich kontaktów z oficjalnymi przedstawicielami partnerów strategicznych, takich jak Chiny; podkreśla znaczenie kompleksowego rozwiązania wszystkich problemów dotyczących praw człowieka i praworządności w Chinach i UE; uważa, że szczyty UE-Chiny i rozmowy na temat praw człowieka powinny obejmować dyskusję dotyczącą szeregu przejrzystych zagadnień oraz konkretne wartości referencyjne; apeluje do wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Catherine Ashton, o wyrażenie zaniepokojenia łamaniem praw człowieka w Chinach oraz publicznego odniesienia się do konkretnych przypadków i kwestii, które były przedmiotem dyskusji podczas wszystkich spotkań z oficjalnymi przedstawicielami Chin; zachęca urzędników państw członkowskich UE do działania zgodnie z tymi samymi standardami w sposób spójny i skoordynowany; wzywa unijne przedsiębiorstwa prowadzące działalność w Chinach do przestrzegania wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka oraz apeluje do UE i państw członkowskich o ściśle monitorowanie, czy rzeczywiście są one przestrzegane;

Stosunki pomiędzy ChRL i Tajwanem

36. przypomina o unijnym stanowisku w sprawie jedności Chin; z zadowoleniem odnosi się do coraz częstszych kontaktów pomiędzy ChRL a Tajwanem; podkreśla poprawę w stosunkach ChRL-Tajwan, choć poważną przeszkodę nich wciąż stanowią chińskie rakiety wymierzone w Tajwan i międzynarodowa izolacja Tajwanu ze strony Chin; popiera prawo Tajwanu do istotnego uczestnictwa w organizacjach międzynarodowych, które to prawo poparła Rada w deklaracji 9486/09 z dnia 8 maja 2009 r.;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

37. z przyjemnością odnotowuje ogromne zainteresowanie milionów obywateli Chin wyborami prezydenckimi i parlamentarnymi na Tajwanie w dniu 14 stycznia 2012 r., które po raz pierwszy można było śledzić na bieżąco w internecie;

38. wyraża uznanie dla silnych i rozwijających się powiązań gospodarczych łączących Chiny i Tajwan, a także dla nowego otwarcia się Tajwanu na chińskich turystów i współpracę kulturalną; uważa, że umiędzynarodowienie handlu i inwestycji stanowi najlepszą gwarancję stabilności Tajwanu; wzywa w związku z tym rząd Tajwanu, aby oprócz inwestowania w ChRL inwestował także w innych krajach;

Sytuacja zewnętrzna

39. apeluje do ChRL o wykorzystanie swojej pozycji na świecie w bardziej odpowiedzialny sposób, przede wszystkim w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, której jest stałym członkiem dysponującym prawem weta; podkreśla w tym kontekście, że Chiny muszą zaprzestać wetowania każdej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby umożliwić przeprowadzenie interwencji w Syrii w celu zakończenia wojny domowej i umożliwienia Syryjczykom wzięcia przyszłości ich kraju we własne ręce w ramach demokratycznego i wolnego procesu; podkreśla, że Chiny powinny także postępować w sposób odpowiedzialny w celu rozwiązania światowego kryzysu gospodarczego, stosownie do ich globalnego wkładu, na szczęblu G20 i dostosowując się do zasad Światowej Organizacji Handlu oraz przestrzegając wszystkich międzynarodowych umów i traktatów, których jest stroną;

40. apeluje do ChRL o jednoznaczne zobowiązanie się do przestrzegania Karty ONZ i prawa międzynarodowego podczas realizacji celów swojej polityki za granicą;

41. docenia, że Chiny zapewniają największą liczbę sił pokojowych spośród stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, na co zdecydowany wpływ ma szybka modernizacja chińskiej marynarki; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje nasiloną współpracę z UE w zakresie zwalczania piractwa w Zatoce Adeńskiej; wzywa Chiny, jako stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ, do odpowiedzialnej współpracy ze społecznością międzynarodową w budzących niepokój ważnych kwestiach dotyczących bezpieczeństwa na świecie, takich jak sytuacja w Syrii i w Iranie;

42. wyraża uznanie dla odpowiedzialności Chin w zakresie zapewniania bezpieczeństwa swoim obywatelom oraz pełnienia roli propagatora pokoju i stabilności na świecie oraz z zadowoleniem odnosi się do większego zaangażowania się Chin w działania ONZ; apeluje jednak do Chin ściślejszą współpracę z UE i ONZ oraz większą przejrzystość w tych kwestiach, a także o unikanie izolacji w ramach rozwijania chińskiej polityki zagranicznej;

43. wzywa Chiny do dokonania przeglądu polityki „nieingerowania w wewnętrzne sprawy innych państw” w przypadkach poważnego naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego;

44. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęty w lipcu 2012 r. dialog UE-Chiny na temat polityki obrony i bezpieczeństwa; proponuje, aby dialog ten objął cały region Azji i Pacyfiku;

45. zwraca się do Chin o rozwianie pogłębiających się obaw na świecie w związku z nieprzejrzystym budżetem wojskowym Chin;

46. podkreśla znaczenie Morza Południowochińskiego w wymiarze światowym, przez które przepływa jedna trzecia światowego handlu; jest zaniepokojony rosnącym napięciem i w związku z tym pilnie apeluje do wszystkich zaangażowanych stron o odstąpienie od jednostronnych interwencji politycznych i wojskowych, złagodzenie tonu oświadczeń i rozstrzygnięcie spornych roszczeń terytorialnych dotyczących Morza Południowochińskiego w drodze arbitrażu międzynarodowego zgodnie z prawem międzynarodowym, a zwłaszcza konwencją ONZ o prawie morza, w celu zapewnienia stabilności w regionie;

47. wyraża poważne zaniepokojenie narastającym napięciem pomiędzy Chinami i Japonią; z całą stanowczością apeluje do Chin i Japonii, aby przezwyciężyły wzajemne wrogość nastawienie i ubolewa, że nie wykorzystały 40. rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych jako okazji do rozpoczęcia konstruktywnych negocjacji;

48. w związku z tym, że Unia Europejska jest żywotnie zainteresowana bezpieczeństwem i stabilnością Azji Wschodniej, wzywa wszystkie zainteresowane strony (Chiny, Japonię i Tajwan) do wykazania rozwagi i podjęcia działań na rzecz uspokojenia sytuacji jaka wytworzyła się w sprawie spornych wysp; apeluje do wszystkich zainteresowanych stron o pokojowe rozstrzygnięcie sporów w duchu współpracy i z poszanowaniem prawa międzynarodowego, zwłaszcza konwencji ONZ o prawie morza oraz o uzgodnienie sposobów postępowania mających służyć obniżeniu poziomu napięcia w przypadku nieprzewidzianych incydentów;

49. odnotowuje niedawną inicjatywę Tajwanu na rzecz wypracowania konsensusu w sprawie kodeksu postępowania na Morzu Wschodniocchińskim i utworzenia mechanizmu umożliwiającego wszystkim stronom współpracę przy eksploatacji zasobów naturalnych tego regionu, w tym potencjału w zakresie wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

50. stwierdza, że rola Chin we współpracy pomiędzy obiema stronami na Półwyspie Koreańskim ma kluczowe znaczenie, oraz wzywa ChRL do aktywniejszego angażowania się w ściślejszą współpracę pomiędzy Koreą Północną a Koreą Południową;

51. stwierdza i uważa za godne ubolewania, że przetrwanie dyktatorskiego i represyjnego reżimu w Korei Północnej zależy głównie od Chin; z zadowoleniem odnosi się do odpowiedzialnego zachowania Chin, które w dniu 15 kwietnia 2012 r. zagłosowały za zdecydowanym potępieniem przez Radę Bezpieczeństwa ONZ dokonanej przez Koreę Północną nieudanej próby rakietowej, którą powszechnie uznaje się za próbę testu pocisku balistycznego; z niecierpliwością oczekuje, że Chiny będą nadal czuwać nad stabilnością na Półwyspie Koreańskim, że szybko zostaną wznowione rozmowy sześciostronne w sprawie zagrożenia bronią jądrową ze strony Korei Północnej, a przede wszystkim że nastąpi radykalna poprawa codziennych warunków życia obywateli Korei Północnej, do czego bodźcem będą działania podjęte przez Chiny;

52. zauważa rosnącą rolę Chin w regionie Azji Środkowej za sprawą przedsięwzięć handlowych, gospodarczych i energetycznych; uważa, że Chiny mogą odegrać istotną rolę w rozwoju krajów w Azji Środkowej, oraz wzywa ChRL do promowania lepszych stosunków pomiędzy państwami w tym regionie jako zasadniczego kroku w stronę współpracy regionalnej; zwraca uwagę, że główne cele Chin w ramach Szanghajskiej Organizacji Współpracy to osiągnięcie pokoju i stabilności w Azji Środkowej poprzez zbiorową walkę z tzw. „trzema siłami zła”: ekstremizmem, separatyzmem i terroryzmem; odnotowuje wielkie zainteresowanie strategiczne i gospodarcze Chin tym regionem za sprawą eksploatacji znajdujących się tam ogromnych złóż ropy i gazu oraz poprzez łączenie Azji Środkowej z chińską linią brzegową siecią kolei i autostrad;

53. z zadowoleniem odnosi się do rozwijających się stosunków pomiędzy Chinami i Afganistanem, w ramach których po raz pierwszy w historii doszło do rozmów przywódców politycznych wyższego szczebla; uważa, że Chiny mogą odegrać kluczową rolę w stabilizacji sytuacji w Afganistanie dzięki wykorzystaniu podejścia „miękkiej siły”, oraz apeluje o rozwijanie ściślejszej współpracy pomiędzy UE i Chinami w tej kwestii;

54. zauważa, że nową amerykańską strategię ponownego zainteresowania się Azją przywódcy Chin postrzegają jako próbę zahamowania przez Stany Zjednoczone szybkiego zdobywania przez Chiny silnej pozycji gospodarczej i politycznej; zachęca Chiny i USA do uniknięcia napięć i wyścigu zbrojeń na Pacyfiku; apeluje do Chin o zapewnienie swobody przepływu na morzach;

55. uważa, że należy bardzo poważnie przeanalizować gospodarczy, społeczny i środowiskowy wpływ coraz większych inwestycji Chin w krajach rozwijających się;

56. odnotowuje, że coraz większa chińska obecność w Afryce przyczyniła się do rozwoju gospodarczego ze szczególnym naciskiem na projekty infrastrukturalne; docenia uznanie przez przywódców Chin ostrej krytyki niestabilnej, ukierunkowanej na surowce polityki Chin wobec Afryki podczas Forum Współpracy Chińsko-Afrykańskiej (FOCAC), które odbyło się w dniu 20 lipca 2012 r. w Pekinie, co pokazuje obecne otwarte dążenie Chin do zróżnicowania swojej działalności na kontynencie; z zadowoleniem przyjmuje deklarację szefa państwa i partii, Hu Jintao, złożoną podczas bieżącego posiedzenia FOCAC dotyczącą przyznania rekordowej kwoty 20 miliardów USD pożyczki państwom afrykańskim w ciągu trzech kolejnych lat z przeznaczeniem na rozwój ich infrastruktury, rolnictwa, produkcji oraz MŚP; z zadowoleniem odnosi się do wyrażonego przez Chiny poparcia dla Inicjatywy Przejrzystości w Branżach Wydobywczych (EITI) i zachęca władze chińskie do podążania śladem globalnych trendów w stronę większej przejrzystości oraz przyjęcia bardziej konkretnych zobowiązań w tej dziedzinie; apeluje do Unii Europejskiej o zachowanie czujności, jeżeli chodzi o polityczny, gospodarczy, społeczny i środowiskowy wpływ rosnących inwestycji Chin w Afryce;

57. wyraża zaniepokojenie tym, że coraz większa obecność Chin w Afryce doprowadziła do poważnych napięć społecznych, ale z zadowoleniem przyjmuje fakt, że chińskie przedsiębiorstwa wyraziły gotowość do położenia większego nacisku na odpowiedzialność społeczną przedsiębiorstw w swojej działalności w Afryce; apeluje do chińskich władz o oparcie ich polityki względem Afryki na zasadach poszanowania praw człowieka, promowania zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa ludności;

58. dostrzega coraz większy udział Chin w eksploatacji zasobów naturalnych w Ameryce Łacińskiej, o czym świadczy wzrost poziomu chińskiego importu takich zasobów o ponad 50 %;

59. zachęca Chiny, największego na świecie emitenta dwutlenku węgla, do odgrywania bardziej aktywnej i konstruktywnej roli w zakresie wspierania współpracy wśród społeczności globalnej na rzecz rozwiązywania problemów związanych ze zmianą klimatu; z zadowoleniem przyjmuje białą księgę opublikowaną przez chińskie władze w listopadzie 2011 r. dotyczącą polityki i działań przyjętych w celu walki ze zmianą klimatu oraz wzywa do ich szybkiego wdrożenia;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

60. zwraca uwagę, że kontakty międzyludzkie mogą odegrać zasadniczą rolę w poprawieniu wzajemnego zrozumienia pomiędzy Chinami i UE, a także między Chinami i niektórymi z innych partnerów, jak USA; z zadowoleniem odnosi się w związku z tym do programów służących ułatwieniu mobilności pomiędzy Chinami i UE;

61. apeluje do Chin, aby nadały zdecydowany priorytet działaniom mającym zapewnić pewność prawa przedsiębiorstwom zagranicznym dzięki przestrzeganiu zasad równości, wzajemności i społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

o

o o

62. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, ESDZ, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, chińskiemu Narodowemu Kongresowi Ludowemu, rządowi Tajwanu i radzie legislacyjnej Tajwanu.

P7_TA(2013)0098

Ustawianie wyników meczów i korupcja w sporcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ustawiania wyników meczów i korupcji w sporcie (2013/2567(RSP))

(2016/C 036/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając „Deklarację z Nikozji w sprawie walki z ustawianiem wyników sportowych” z dnia 20 września 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” (COM(2011)0012),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie europejskiego wymiaru sportu ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie uczciwości gier hazardowych online ⁽²⁾,
- uwzględniając białą księgę Komisji na temat sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie zwalczania dopingu w sporcie ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie gier hazardowych oferowanych w internecie w obrębie rynku wewnętrznego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2012 r. pt. „W stronę kompleksowych europejskich ram dla hazardu online” (COM(2012)0596),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie gier hazardowych oferowanych w Internecie w obrębie rynku wewnętrznego (COM(2011)0128),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0025.

⁽²⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 590.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0492.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 121.